

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบสองกลุ่ม เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลที่มีต่อระดับความวิตกกังวลก่อนผ่าตัดของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก

ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากร

ประชากร คือ ผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก ที่ได้รับการรักษาในหอผู้ป่วยอุบัติเหตุชาย หญิง และห้องสังเกตอาการ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

1. อายุระหว่าง 14-40 ปี ทั้งเพศหญิงและเพศชาย
2. มีพยาธิสภาพที่กระดูก จำเป็นจะต้องได้รับการรักษาโดยวิธีการผ่าตัด และระงับความรู้สึกด้วยการดมยาสลบ และเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลก่อนวันผ่าตัดอย่างน้อย 12 ชั่วโมง แต่ไม่เกิน 3 วัน
3. ไม่มีพยาธิสภาพในส่วนอื่นของร่างกาย เช่น การกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงของอวัยวะภายในกระโหลกศีรษะ ช่องท้อง ออก และเชิงกราน
4. ไม่มีโรคประจำตัวที่อาจเป็นอุปสรรค และก่อให้เกิดปัญหายุ่งยากอันมีผลมาจากการผ่าตัด หรือดมยาสลบ เช่น โรคหัวใจ เบาหวาน ความดันโลหิตสูง ตับ หรือไต ในระยะที่รุนแรง
5. ไม่มีประวัติได้รับการผ่าตัด หรือดมยาสลบมาก่อน
6. มีระดับความรู้สึกตัว ความสามารถในการมองเห็น การได้ยิน และการโต้ตอบเป็นปกติ
7. ยินดีจะให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร คือ ผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก ที่ได้รับไว้รักษาในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในคุณสมบัติประชากร โดยผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ใช้ตัวอย่างประชากร จำนวน 30 คน เมื่อได้ตัวอย่างประชากรแล้วนำมาจัดเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 15 คน กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 15 คน โดยการจับคู่ (Match by pairs)

การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกตัวอย่างประชากรตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้เวลาในการคัดเลือกตัวอย่างประชากร และทำการทดลองพร้อมกันไป ระยะเวลาระหว่างเดือนธันวาคม 2535 ถึงเดือนมีนาคม 2536

2. การคัดเลือกและจัดกลุ่มตัวอย่างประชากรเข้าเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเข้าพบผู้ป่วยกลุ่มเป้าหมาย ทำการบันทึกข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ป่วย และบันทึกความวิตกกังวลแฝง (A-trait) ด้วยเครื่องมือที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไว้

2.2 ผู้ป่วยรายแรกผู้วิจัยจัดเข้าเป็นกลุ่มทดลองที่ 1

2.3 ผู้ป่วยรายต่อไป ผู้วิจัยกระทำเช่นเดียวกับผู้ป่วยรายแรก ถ้าผู้ป่วยรายนี้มีคุณสมบัติตามที่จะนำมาจับคู่กับผู้ป่วยรายแรก (ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการจับคู่กลุ่มตัวอย่างไว้ล่วงหน้าแล้วคือจะต้องมีคุณสมบัติตรงกัน หรือใกล้เคียงกันในเรื่องเพศ อายุ การศึกษา ศาสนา ตำแหน่งของอวัยวะที่จะได้รับการผ่าตัด และคะแนนความวิตกกังวลแฝง) ผู้วิจัยจะจัดผู้ป่วยรายนี้เป็นตัวอย่างประชากรในการทดลองของกลุ่มที่ 2 แต่ถ้าไม่มีคุณสมบัติที่จะจับคู่ (Match pair) กันได้ ผู้วิจัยจะจัดให้ผู้ป่วยรายนี้เป็นตัวอย่างประชากรในการทดลองกลุ่มที่ 1

2.4 ผู้วิจัยดำเนินการเช่นนี้ จนได้กลุ่มตัวอย่างประชากร กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 15 คน ส่วนกลุ่มที่ 2 จะยังได้ไม่ครบ เพราะกลุ่มทดลองที่ 2 ตัวอย่างประชากรต้องมีคุณสมบัติตามที่จะนำมาจับคู่กับตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองที่ 1 ดังนั้นการคัดเลือกตัวอย่างประชากรในระยะหลังนี้ ผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกเฉพาะตัวอย่างประชากรของกลุ่มทดลองที่ 2

กระบวนได้กลุ่มตัวอย่างครบจำนวน 15 คน เท่ากับตัวอย่างประชากรของกลุ่มที่ 1

ในการคัดเลือกตัวอย่างประชากรและทำการทดลองในครั้งนี้ มีตัวอย่างประชากรที่ได้รับการคัดเลือกและทำการทดลองแล้ว แต่มีคุณสมบัติไม่เพียงพอที่จะนำมาจับคู่ (Match pair) ผู้วิจัยได้ทั้งตัวอย่างประชากรกลุ่มนี้ไป ไม่นำผลการทดลองมาวิเคราะห์จำนวนทั้งสิ้น 12 คน

การจับคู่ตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยทำการจับคู่ (Match by pair) ให้ตัวอย่างประชากรแต่ละคู่มีคุณสมบัติตรงกัน หรือใกล้เคียงกันโดยคำนึงลักษณะ ดังนี้

1. เพศเดียวกัน
2. อายุระดับเดียวกัน ห่างกันไม่เกิน 5 ปี
3. การศึกษาระดับเดียวกัน
4. ศาสนาเดียวกัน
5. ภาวะที่จะได้รับการผ่าตัดตามเนื้องอกเดียวกัน
6. ความวิตกกังวลแฝงใกล้เคียงกัน คะแนนระดับความวิตกกังวลห่างกันไม่เกิน 10 คะแนน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 เพศ อายุ ระดับการศึกษา อวัยวะที่ได้รับการผ่าตัด และคะแนน A - Trait ของตัวอย่างประชากร กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มทดลองที่ 1					กลุ่มทดลองที่ 2					
คู่ที่	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	อวัยวะที่* จะผ่าตัด	คะแนน A-triat	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	อวัยวะที่* จะผ่าตัด	คะแนน A-trait
1	ชาย	20	มัธยม	Rt.tibia	23	ชาย	25	ปวช.	Rt.tibia	31
2	ชาย	28	ปวช.	Lt.B.B.	43	ชาย	24	ปวช.	Rt.B.B.	35
3	หญิง	27	ปวช.	Lt.femur	32	หญิง	22	ปวช.	Rt.femur	29
4	ชาย	37	ประถม	Rt.tibia	20	ชาย	40	ประถม	Rt.tibia	26
5	ชาย	18	ปวช.	Rt.femur	33	ชาย	23	มัธยม	Rt.femur	43
6	หญิง	20	มัธยม	Lt.tibia	47	หญิง	16	มัธยม	Rt.ankle	52
7	ชาย	26	มัธยม	Lt.wrist	24	ชาย	21	ปวช.	Rt.radius	15
8	หญิง	38	ประถม	Lt.ankle	40	หญิง	33	ประถม	Rt.ankle	34
9	หญิง	34	ประถม	Lt.radius	28	หญิง	28	ประถม	Lt.humerus	23
10	ชาย	26	มัธยม	Rt.ankle	31	ชาย	23	ปวช.	Rt.tibia	25
11	ชาย	35	มัธยม	Rt.femur	44	ชาย	32	ปวช.	Lt.femur	53
12	หญิง	30	ประถม	Lt.tibia	48	หญิง	35	ประถม	Rt.tibia	43
13	ชาย	20	ปวช.	Rt.femur	29	ชาย	21	มัธยม	Rt.femur	38
14	หญิง	15	มัธยม	Rt.tibia	38	หญิง	19	มัธยม	Lt.tibia	41
15	ชาย	20	มัธยม	Rt.femur	27	ชาย	23	มัธยม	Rt.femur	30

** ดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก ค.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ทำการวิจัย

1.1 แผนการให้ข้อมูลก่อนการผ่าตัด

2. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ เพศ การศึกษา การวินิจฉัยโรค ชนิดของการผ่าตัด

2.2 แบบวัดความวิตกกังวลแฝง

2.3 แบบวัดความวิตกกังวลก่อนผ่าตัด

2.4 แบบสังเกตพฤติกรรมความวิตกกังวลก่อนผ่าตัด

แผนการให้ข้อมูลก่อนผ่าตัด ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการให้ข้อมูลเพื่อลดความวิตกกังวลต่อการผ่าตัดของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก มีขั้นตอนในการจัดทำดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. รวบรวมวิธีการพยาบาล และกิจกรรมการพยาบาลเพื่อลดความวิตกกังวลต่อการผ่าตัดของผู้ป่วย
3. รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่อาจต้องประสบ การได้มองเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น และการรับรู้จากประสาทสัมผัส ที่ผู้ป่วยอาจต้องประสบจากการผ่าตัด
4. นำข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ดังกล่าว มาจัดทำแผนการให้ข้อมูลก่อนการผ่าตัด ซึ่งมี 2 แผล คือ

ก. แผนการให้ข้อมูลขั้นตอนวิธีปฏิบัติ (Procedure - information) เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนในการปฏิบัติที่ผู้ป่วยจะได้รับ เรียงตามลำดับตั้งแต่ระยะการเตรียมก่อนการผ่าตัด ขณะไปห้องผ่าตัด ขณะรอการผ่าตัด ขณะผ่าตัด และหลังผ่าตัด

ข. แผนการให้ข้อมูลขั้นตอนปฏิบัติ และข้อมูลด้านความรู้สึก (Procedure and Sensory information) เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนวิธีปฏิบัติ ร่วมกับความรู้สึกที่อาจเกิดขึ้น โดยให้ข้อมูลขั้นตอนวิธีปฏิบัติเหมือนเดิม แต่เพิ่มข้อมูลความรู้สึกที่ผู้ป่วยอาจต้องประสบ ได้แก่ สิ่งที่ผู้ป่วยจะได้พบเห็นขณะ ไปห้องผ่าตัดและรอการผ่าตัด ความรู้สึกก่อนหลับ และภายหลังตื่นจากการดมยาสลบ

แบบวัดความวิตกกังวลแฝง ผู้วิจัยใช้แบบวัดความวิตกกังวลของ สปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger) ชื่อ The State-trait Anxiety Inventory form X-II ซึ่งแปลเป็นภาษาไทย โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิง นิตยา ศษภักดี ดร.สายฤดี วรภิกขโกศาทร และ ดร.มาลี นิสสัยสุข ประกอบด้วยคำถามข้อความทางบวก 7 ข้อ ข้อความทางลบ 13 ข้อ เป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 4 ช่วง ดังนี้คือ

ตอบหมายเลข 1	หมายถึง	ไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบเลย
ตอบหมายเลข 2	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบบ้าง เล็กน้อย
ตอบหมายเลข 3	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบค่อนข้างมาก
ตอบหมายเลข 4	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด

ในแต่ละข้อความ ผู้ตอบจะต้องเลือกตอบเพียง 1 ข้อ ข้อความที่แสดงความรู้สึกทางด้านบวกได้แก่ ข้อ 1, 6, 7, 10, 13, 16 และ 19 ถ้าเลือกตัวเลขคำตอบ 1, 2, 3, 4 ได้ 4, 3, 2, 1 คะแนน ตามลำดับ ข้อความที่แสดงความรู้สึกทางด้านลบได้แก่ 2, 3, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 17, 18 และ 20 ถ้าเลือกตัวเลขคำตอบ 1, 2, 3, 4 ได้ 1, 2, 3, 4 คะแนน ตามลำดับ คะแนนรวมที่ได้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ

1 - 19 คะแนน	แสดงว่า	ไม่มีความวิตกกังวล
20 - 39 คะแนน	แสดงว่า	มีความวิตกกังวลต่ำ
40 - 59 คะแนน	แสดงว่า	มีความวิตกกังวลปานกลาง
60 - 80 คะแนน	แสดงว่า	มีความวิตกกังวลสูง

แบบวัดความวิตกกังวลก่อนผ่าตัด ผู้วิจัยใช้แบบวัดความวิตกกังวลของสปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger) ชื่อ The State-trait Anxiety Inventory form X-I ซึ่งแปลเป็นภาษาไทย โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิง นิตยา ศษภักดี ดร.สายฤดี วรภิกขโกศาทร และ ดร.มาลี นิสสัยสุข ประกอบด้วยคำถามข้อความทางบวก 10 ข้อ ข้อความทางลบ 10 ข้อ เป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 4 ช่วง ดังนี้ คือ

ตอบหมายเลข 1	หมายถึง	ไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบเลย
ตอบหมายเลข 2	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบบ้าง เล็กน้อย
ตอบหมายเลข 3	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบค่อนข้างมาก
ตอบหมายเลข 4	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด

ในแต่ละข้อความผู้ตอบจะต้องเลือกตอบเพียง 1 ข้อ ข้อความที่แสดงความรู้สึกทางด้านบวกได้แก่ ข้อ 3, 4, 6, 7, 9, 12, 13, 14, 17, 18 ถ้าเลือกตัวเลขคำตอบ 1, 2, 3, 4 ได้ 1, 2, 3, 4 คะแนน ตามลำดับ ข้อความที่แสดงความรู้สึกทางด้านลบ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 5, 8, 10, 11, 15, 16, 19, 20 ถ้าเลือกตัวเลขคำตอบ 1, 2, 3, 4, ได้ 4, 3, 2, 1 คะแนน ตามลำดับ คะแนนรวมที่ได้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ

1 - 19 คะแนน	แสดงว่า	ไม่มีความวิตกกังวล
20 - 39 คะแนน	แสดงว่า	มีความวิตกกังวลต่ำ
40 - 59 คะแนน	แสดงว่า	มีความวิตกกังวลปานกลาง
60 - 80 คะแนน	แสดงว่า	มีความวิตกกังวลสูง

แบบสังเกตพฤติกรรมความวิตกกังวล ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยความรู้สึกจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความวิตกกังวล ตลอดจนแบบสังเกตพฤติกรรมความวิตกกังวล จากรายงานการศึกษาวิจัยในอดีต นำมาดัดแปลง เรียบเรียง และสร้างขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับงานวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้จำนวน 15 รายการ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

พฤติกรรมที่สามารถตรวจสอบหรือสังเกตเห็นได้ให้	1 คะแนน
พฤติกรรมที่ไม่สามารถตรวจสอบหรือสังเกตเห็นได้ให้	0 คะแนน

การหาความตรงและความเที่ยงของ เครื่องมือในการวิจัย

การหาความตรง (Validity) ของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่จัดทำขึ้น คือ แผนการให้การพยาบาลก่อนผ่าตัด 2 แผน และแผนสังเกตพฤติกรรมความวิตกกังวลก่อนผ่าตัดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวกหน้า ก) ประกอบด้วย ศัลยแพทย์ทางออร์โธปิดิกส์ พยาบาลกองอุบัติเหตุและเวชกรรมฉุกเฉิน พยาบาลห้องผ่าตัด พยาบาลวิสัญญี และอาจารย์พยาบาล ช่วยพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ จากนั้นผู้วิจัยพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ก่อนนำไปใช้

การหาความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือ

1. แบบวัดความวิตกกังวลก่อนการผ่าตัด (A-State) และแบบวัดความวิตกกังวลแฝง (A-Trait) หาความเที่ยงโดยผู้วิจัยนำไปใช้กับผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ราย แล้วนำค่าคะแนนที่ได้มาหาสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (α) ตามวิธีของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยง .93 และ .90 ตามลำดับ สูตรในการคำนวณสัมประสิทธิ์ค่าแอลฟา คือ (ประคอง กรรณสูตร, 2528)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S^2_i}{S^2_x} \right)$$

$$\alpha = \text{ความเที่ยงของแบบวัด}$$

$$n = \text{จำนวนข้อทั้งหมดในแบบวัด}$$

$$\sum S^2_i = \text{ความแปรปรวนของคะแนนในแบบวัดแต่ละข้อ}$$

$$S^2_x = \text{ความแปรปรวนของคะแนนในแบบวัดทั้งหมด}$$

2. แบบสังเกตพฤติกรรมความวิตกกังวล หาความเที่ยงโดยผู้สังเกต 2 คน คือผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย สังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกซึ่งมีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ราย แล้วนำค่าคะแนนที่ได้มาหาความเที่ยงโดยวิธีของวิลเลียม เอ สกอตต์ หาความสอดคล้องระหว่างผู้สังเกต ได้ค่าความเที่ยง .85 สูตรในการคำนวณ คือ

$$\text{Reliability} = \frac{P_o - P_e}{1.00 - P_e}$$

$$P_o = \text{ความแตกต่างระหว่าง 1 กับผลรวมของสัดส่วนของความแตกต่างระหว่างผู้สังเกต 2 คน}$$

$$P_e = \text{ผลบวกของกำลังสองของค่าสัดส่วนของคะแนน จากพฤติกรรมที่สังเกตได้สูงสุด กับค่าที่สูงสุดรองลงมา (โดยเลือกจากผลการสังเกตของผู้สังเกตคนใดคนหนึ่ง)}$$

การดำเนินการวิจัย

การเตรียมการทดลอง

1. ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพยาบาลก่อนผ่าตัด ความวิตกกังวลต่อการผ่าตัด และวิธีลดความวิตกกังวล ตลอดจนความรู้ที่เกี่ยวข้อง
2. ผู้วิจัยรวบรวม สร้าง และทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิและการเก็บรวบรวมข้อมูล นำเสนอต่อหน่วยงานตามสังกัดของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า
4. เตรียมผู้ช่วยวิจัย 1 คน โดยกำหนดคุณสมบัติ คือ ต้องเป็นพยาบาลวิชาชีพ มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 3 ปี ผู้ช่วยวิจัยต้องศึกษาจนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือวัด และสังเกตพฤติกรรมความวิตกกังวลของผู้ป่วย จะต้องยินดี และมีเวลาเพียงพอที่จะร่วมงานวิจัยในครั้งนี้

การทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประสานกับหัวหน้าหอผู้ป่วย และพยาบาลประจำหอผู้ป่วย เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย และช่วยเหลือโดยการแจ้งให้ผู้วิจัยทราบ เมื่อมีประชากรกลุ่มเป้าหมายคุณสมบัติตามเกณฑ์
2. ผู้วิจัยเข้าพบผู้ป่วยพร้อมกับผู้ช่วยวิจัย แนะนำตัวเองและผู้ช่วยวิจัย บอกเหตุผลในการเข้าพบ และขอความร่วมมือในการทำวิจัย
3. เมื่อผู้ป่วยอนุญาต ผู้วิจัยทำการบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย ตามแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยเตรียมไว้
4. ผู้วิจัยให้ผู้ป่วยตอบแบบสอบถามวัดความวิตกกังวลชนิด A - Trait ก่อนทำตัว

อธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจถึงวิธีทำ ในรายที่ผู้ป่วยไม่สะดวกที่จะอ่านและทำเครื่องหมายคำตอบด้วยตนเอง ผู้วิจัยอ่านคำถามให้ผู้ป่วยตอบ และผู้วิจัยทำเครื่องหมายในกระดาษคำถามตามคำตอบของผู้ป่วย

5. ผู้วิจัยรวมคะแนน A - Trait ของผู้ป่วย ในเวลาเดียวกันผู้ป่วยจะได้รับการขอร้องให้ตอบแบบสอบถามวัดความวิตกกังวลชนิด A - State

6. ผู้ช่วยวิจัย สังเกตพฤติกรรมความวิตกกังวลของผู้ป่วยตามแผนสังเกตพฤติกรรมความวิตกกังวลที่ผู้วิจัยเตรียมไว้

7. ผู้ป่วยรายแรกผู้วิจัยให้ข้อมูลก่อนผ่าตัดโดยใช้แผนการให้ข้อมูลชุด Procedure เพียงอย่างเดียว ถือเป็นตัวอย่างประชากรของกลุ่มทดลองที่ 1

8. ผู้ป่วยรายต่อไป ผู้วิจัยกระทำเช่นเดียวกับผู้ป่วยรายแรก ถ้าสามารถจับคู่ (Match pair) กับผู้ป่วยในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ได้ (ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติที่เป็นเกณฑ์ในการจับคู่กลุ่มตัวอย่างไว้ล่วงหน้าแล้ว คือ จะต้องมีความสัมพันธ์ตรงกัน หรือใกล้เคียงกันในเรื่อง เพศ อายุ การศึกษา ศาสนา ตำแหน่งของอวัยวะที่จะได้รับการผ่าตัด และคะแนนความวิตกกังวล) ผู้วิจัยให้ข้อมูลก่อนผ่าตัด โดยใช้แผนการให้ข้อมูลชุด Procedure and Sensory ถือเป็นตัวอย่างประชากรของกลุ่มทดลองที่ 2 แต่ถ้าไม่สามารถจับคู่กับตัวอย่างประชากรรายแรกได้ ผู้วิจัยจะจัดให้ผู้ป่วยรายนี้เป็นตัวอย่างประชากรของกลุ่มทดลองที่ 1 และให้ข้อมูลก่อนผ่าตัดโดยใช้แผนการให้ข้อมูลชุด Procedure เพียงอย่างเดียว

9. ผู้วิจัยจัดกระทำเช่นนี้ จนได้ตัวอย่างประชากรของแต่ละกลุ่มการทดลองกลุ่มละ 15 คน

10. หลังให้ข้อมูลตามแผนการให้ข้อมูลแก่ตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แล้ว ประมาณ 24 ถึง 36 ชั่วโมงต่อมา ผู้วิจัยขอร้องให้ผู้ป่วยตอบแบบสอบถามวัดความวิตกกังวลชนิด A - State ผู้ช่วยวิจัยสังเกตพฤติกรรมความวิตกกังวลตามแบบสังเกตพฤติกรรมความวิตกกังวลชุดเดิมอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเองตามลำดับดังนี้คือ

1. ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปนำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลความวิตกกังวลก่อนได้รับและหลังได้รับการทดลองของทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างนำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
3. ทดสอบคะแนนความวิตกกังวลก่อนผ่าตัด ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนเข้ารับการทดลองด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t-test Dependent)
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลก่อนผ่าตัด ในระยะก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองที่ 1 ด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t-test Dependent)
5. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลก่อนผ่าตัด ในระยะก่อนการทดลองของตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองที่ 2 ด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t-test Dependent)
6. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลก่อนผ่าตัด ภายหลังจากทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t-test Dependent)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย